НАРОДЖЕНІ ВІЛЬНИМИ

ЗСУінфо

№101

e-mail: vspr22@ukr.net

БОЙОВИЙ БЮЛЕТЕНЬ
ЦЕНТРУ МОРАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОГО
ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

ДУШУ - БОГУ, ЖИТТЯ - УКРАЇНІ, ЧЕСТЬ - НІКОМУ!

Армія інформаційного вторгнення

Коли у нас говориш на якихось лекціях чи зустрічах, що інформація – це зброя масового ураження, зазвичай аудиторія дивиться квадратними очима. «А що такого? Я ж не дурень, то подивився, сьо подивився…» А по факту інформаційне поле в Україні від 2014 року (а раніше – тим більш і ще більш) програмує не Україна.

Якось мені довелося тримати в руках аналіз інформаційних сплесків, коли лупили по керівництву ЗСУ. Це 2014-15 роки вибірка була. Співставлення різних інфоджерел, ключових тез і дат. Так от, хвилі про «генерали усіх зливають» траплялися чітко тоді, коли на фронті у нас було протилежне – реалізовувалися якісь операції, про які не треба було розповідати, важливі успішні для нас бої. Тобто коли був реальний предметний позитив, а його валили через інформаційний простір. Були задіяні як інформаційні агенти впливу Росії, так і корисні дурні, яким в голову вкладалася програма дій. І вони діяли. Пікетували, блокували, вимагали. Причому кінцеві виконавці були не в курсі, звідки насправді прийшла вказівка, і яка насправді мета діскатєкі.

Що змінилося зараз? Нічого. Тільки суспільство окучується на інші дражливі теми. Механізм той самий. Базовий хід – маніпулюй правдою і неправдою, пересмикуй і зміщуй акценти. Українці не звикли аналізувати причина-наслідок-комувигідно. Українці звикли сліпо довіряти тій інформації, що комфортно вкладається в особисту світоглядну матрицю.

Покажи зрадофілу тисячі збудованих кілометрів доріг і порівняй із кілометражем за минулі роки – не повірить. Ніколи. Бо це ламає шаблон нитика. І так в будь-якій темі.

Чи могла держава якось ефективно протидіяти цьому? Ні.

Держава не мала і не має

достатньої кількості майданчиків для поширення інформації. Суспільне самоусунулося, великі рейтингові канали неновинного профіля обстоюють інтерес власника, а не державницький. Власник торгуватиметься за інформаційне сприяння в обмін на щось. Торг – це апріорі потрапляння в залежність від власника «кнопки». А масовий глядач пригодований тупим контентом до конкретних «кнопок» і не бажає відмовлятися від інформаційного джанк-фуду. Це наше слабке місце і зараз його використовують на повну, щоб завалити країну нафіг.

І найголовніше, якби раптом цей стан речей хтось спробував змінити, істерика була б на весь світ. Причому її б влаштували громадські активісти, демократичні депутати, різноманітні Дуні Міятович і Трансперенсі… І нікого б з них не парило, що вони за деревами не бачать великого лісу, в якому наготована армія вторгнення.

І інформаційного – теж.

Віталій Гайдукевич

Andriy Kirichenko
18 лютого ·

#Я_не_стану_на_коліна

У.Н.Р.
(Україна не Росія)

Я перепрошую, я не перепрошию
Свою свідомість, щоб ярмо лягло на шию,
Бо всі слова «за мир» і «два народи братські» -
Під Волновахою лежать, в лісопосадці.

Я вибачаюсь, але я не пробачаю –
Хто Батьківщину свою злив, як склянку чаю,
Нових кордонів павутинням різав мапу –
Вся толерантність зогнила на плитах ДАПу.

Я відчуваю, але я не співчуваю
І з кожним пострілом - до пекла, не до раю
Зотлілих душ летять за вітром хмари диму,
Чи як мазут на узбережжі Криму.

Я маю віру, але вже нема довіри,
Переконалися усі, що ви є звірі!
Людську подобу враз відкинувши зненацька,
Я нагадаю, це було під Іловайськом.

Ви не праві, а ми в своєму праві,
Чекає місце на підсудних лаві,
За свої злочини відбріхуватись тупо –
За «град» і «смерч», за Краматорськ і Маріуполь

Я зневажаю. І не тільки я вважаю –
Хто срібло лічить за свою частину паю,
Та перед ворогом зігнеться на коліна –
Ви не народ, і ви не Україна!

Психологічна підготовка

«СТРАХ – ТВІЙ СЛУГА, ЯКИЙ ТОБІ ПОТРІБЕН, АЛЕ НЕ ДОЗВОЛЯЙ ЙОМУ СІДАТИ НА ТВІЙ ТРОН»

Страх - це нормальна реакція, яка виникає в стані загрози біологічному або соціальному існуванню людини. Найбільш поширені страхи воєнного часу: боязнь мін, страх снайперів, страх танків. Окрім цього, можуть мати місце **істеричні** (не пов'язані з тілесною травмою) **реакції**: істерична сліпота; зниження гостроти зору, аж до повної сліпоти; порушення чіткості бачення предметів; глухота; параліч кінцівок; плач, сміх, гикавка; істерична нечутливість різних частин тіла і т. д.

В ході ведення бойових дій, військовослужбовці, що перебувають у стані страху, мають такі **поведінкові прояви**: відсутність реагування або неправильне, загальмоване виконання команд; відкрита відмова виконувати наказ та вести вогонь; намагання сховатися; втеча від джерела небезпеки; елементи істерії і т. д.

Основні прояви страху на **фізичному рівні**: напруга м'язів (особливо м'язів обличчя), прискорене серцебиття, пітливість, прискорене поверхневе, уривчасте дихання, знижений контроль над власною поведінкою.

Наслідки стресової ситуації проявляються у різних людей по різному: вони можуть мати прояв відразу після події або через певний проміжок часу.

ЩО ДОПОМАГАЄ КОНТРОЛЮВАТИ СТРАХ:

Техніка нормалізування дихання:

Зробіть глибокий вдих, затримайте дихання на 1-2 секунди, видихніть. Повторіть вправу 2 рази. Потім зробіть 2 нормальних (неглибоких) повільних вдихи-видихи. Чергуйте глибоке і нормальне дихання до тих пір, поки не відчуєте себе краще. Результатами виконання цієї техніки будуть: стабілізація фізіологічних параметрів діяльності організму (нормалізація частоти серцебиття, нормалізація тиску, відновлення нормального дихання)

Техніка "Розглянь предмет"

Знайдіть або виберіть який-небудь невеликий предмет, візьміть його в руки. Сконцентруйтеся на хвилину-другу на цьому предметі, оцініть його особливості, які не видно з першого погляду. Вправа допомагає переключити увагу, знизити тривогу, тренує спостережливість.

Якщо Ви **втратили** на якийсь час

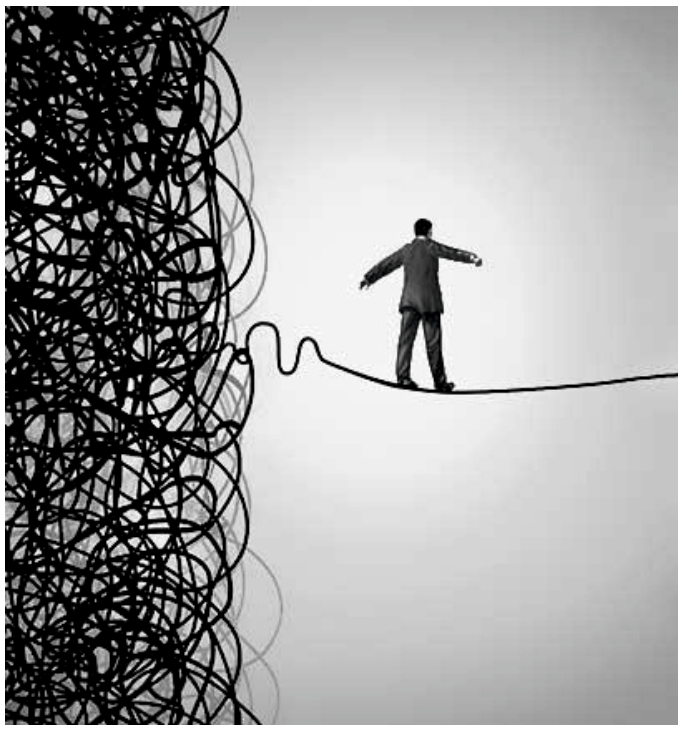

чутливість до зовнішніх дій або не можете впоратися з емоціями страху – зробіть собі боляче і концентруйтеся на відчутті болю.

За матеріалами відділу оперативного психологічного супроводження військ (сил) ЦМПЗ ЗСУ

Ментальные метки оккупанта

Против Вятровича в России заведено уголовное дело. Возвеличивает, типа, нацистских преступников.

На самом деле один боевой юнит такой, как Вятрович, для Украины ценнее тысячи тонн боеприпасов, со всем уважением к боеприпасам.

Ментальные метки оккупанта це обисцяні дворнягой кусты, чтобы всем пришлым было ясно: "тут русский дух, тут русью пахнет". Это влечет следующий результат: везде, где помечено русским миром, Украине уже вроде и места нет.

Вот такую роль выполняют все эти Суворовы, Петровские-Днепропетровские, Павлограды-Кировограды, Потемкинские лестницы, памятники Лениным, даты основания городов от указа Екатерины. Если у Днепра и Одессы дата основания от Екатерины, то выходит на месте Днепра и Одессы до Екатерины цивилизации не было. И уж тем более не было Украины. За этим следует очередной вывод: значит, ВСЯ эта земля – ЦАРСКИЙ территориальный ПОДАРОК Украине.

В то же время, хорошо известно, и археологами доказано, что на месте Днепра существовал древний город Самар (а до того вероятно летописный Пересічень). Там 500 лет назад (доказанный срок), еще до основания Запорожской сечи жили козаки, активно торговали, ставили свои товарные пломбы на товары, управляли перевозом, в общем неплохо жили и вели хозяйственную деятельность.

Как же так, что Самар забыт, а есть только Днепропетровск?

А так, что тактика России всегда это придти, стереть предыдущую версию, сжечь древние библиотеки в храмах, вывезти все золото из курганов, взорвать Лавру с тысячелетним захоронением украинских князей, разрушить древние памятки в Крыму, разрушить крепости, разрушить Херсонес, а потом говорить: видите памятник Ушакову? – Крым всегда был русским.

Когда эта ересь проникает в головы местного населения – вырастают манкурты. В итоге в 2014 мы получили метастазы "русского мора" везде, где особо доминировала подобная политика. И многим украинцам пришлось брать оружие и защищать свою землю, и многие хорошие ребята в этой борьбе погибли.

А провели бы деколонизацию на заре независимости, этих проблем не было. Но перед Майданом Институтом национальной памяти заведовал коммунист, которому янукович сразу его отдал после захвата власти. "У вас што, других проблем нет" – это для идиотов. Сама Рашка прекрасно понимает ценность памяти и сразу берет ее под контроль.

Так вот, теперь начинается деколонизация-деимпериализация. Украине нужно смыть наслоения, которыми закрыли нашу историю и отмыть свою правду от двухсотлетней политики российского вранья. Чтобы никогда больше у оккупанта не возникали мысли объявлять, что "Харьков, Донецк, Луганск, Херсон, Николаев, Одесса не входили в состав Украины!", "это была навароссия!".

Тож нам своє робити.

Джон Смит, https://tverezo.info

Руйнуємо міфи окупанта

БРЕХНЯ, ЯК ФАКТОР РОСІЙСЬКОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Василь Павлов та Юрій Гудименко в Армія фм розповіли про те, як протягом століть фальсифікувалася історія Росії і про фальсифікацію Росією історії тих держав, які вона захоплювала. Особливо тих держав, які намагалися вирватися з-під російського тиску і контролю.

Брехня використовується цією державою постійно. Це продукт, як внутрішнього, так і зовнішнього вжитку. Всі держави брешуть. Дехто, це називає дипломатією, дехто політикою. Але більшість з них, коли їх ловлять на брехні, змінюють курс. Відмінність Росії від інших держав в тому, що вона продовжує брехати далі. Окрім того, росіяни нагромаджують гору брехні зверзу і на виході ми отримуємо цілу країну, яка побудована на брехні у всьому – від державних символів до сучасної історії.

Правдивої історії цієї держави не знає ні її населення, ні ми. Вибудовування вигаданої історії держави починається від того моменту, як Москва почала виходити на перші ролі на Північно-Східній території Русі. Дуже довгий час це було невідоме місто. Територія, яка ні на що не претендувала, але через підтримку монгольських ханів, займала провідні позиції.

Саме тоді Москва почала вигадувати свою родослівну. І від того часу почали переписувати літописи. Таким чином, Москва вивелась як певний центр і в 15 сторіччі з'явився конструкт «третього Риму» (перший Рим – це Римська імперія, другий Рим - це Східна Римська імперія, Візантія з центром у Константинополі). Мовляв, два перших Рима пали, а третій стоятиме вічно і не паде ніколи.

Під поняттям «третього Риму», Москва дозволила собі вкрасти герб Візантійської імперії, попередньої династії Палеологів. І так на тодішній московській емблематиці з'явилась двоголова птаха. Але, за збігом обставин, такий самий герб був у їхніх тогочасних господарів – Золотої орди. Але поступово її довелося витісняти, змінювати державну ідеологію. Існує вислів: «Росія – це колишнє Московське князівство, яке шляхом національно визвольних війн перетворилося на Імперію».

Цей конструкт набирав обертів з кожним сторіччям. Класикою цього моменту стане 17 сторіччя, коли Київ потрапить під повний контроль Московського царства. І на першу роль почнуть виходити священики Києво-Печерської лаври. Саме Києво-Печерська лавра стане місцем, де буде написано перший офіційний підручник історії Російської держави.

Це стало базисом для багатьох міфів.

Київ називали «мать городов русских», маючи на увазі, що всі правителі були київськими вихідцями і Київ був метрополією, росіяни почали трактувати інакше, роблячи наголос на слові «русских». Чому Київ «мать», вони не можуть пояснити ні собі, ні людям, але цей міф у них дуже щільно засів в голові.

Сама назва «Росія» - це брехня. В перекладі на грецьку «росія» означає «русь». Сучасна Росія стала Росією у 1721 році, коли тоді московський цар Петро Олексійович став першим російським імператором Петром І. Від того моменту почалася професійна, відверта фальсифікація історії. Пов'язана вона з двома трагічними історіями в Україні.

Перша – це знищення і загибель Чигирина, у 1678 році, коли разом з містом загинули гетьманські архіви. Була втрачена величезна кількість документів про козаччину.

А друга трагедія сталася восени 1708 року, коли московські війська захоплять і зруйнують Батурин, столицю Мазепи і там загине ще один гетьманський архів.

Все, що не знищилося, було вивезене до Росії і Петро І видав один з перших своїх наказів по вилученню з українських монастирів, приватної власності українських літописів, збірок українських документів. Особливо це набуде масовості за часів правління Катерини ІІ, коли в самій Росії розпочнеться велика дискусія між норманістами та антинорманістами. Норманісти стверджували, що Росія і Русь є продуктом витвору Норманської експансії 8-10 століття, а антинорманісти стверджуватимуть, що це споконвіків російська земля і вони тут були завжди.

Та територія, яка входила до Київської Русі і зараз є на карті Росії становить мізерний відсоток, на відміну від території на мапі України. Тому, з назвою «Росія» вони не мають нічого спільного.

Варто пояснити значення двох термінів: Мала Русь і Велика Русь.

Це два грецькі терміни, які означають метрополію – Мала Русь – це безпосередньо територія України. Як писав Нестор Літописець: «Откуда есть пошла земля русская». Фактично – це та територія, з якої почала утворюватися руська держава.

А Велика Русь, це фактично те саме, як Велика Британія. Британська імперія – це території, які були приєднані до території метрополії, внаслідок завоювань. Цей момент росіяни ніколи не враховують і вкладають в голови як своїх мешканців, так і «нерозумних малоросів», те, що «мала» - це від меншовартості. Вони це використовують в ідеологічній війні.

Росіяни нам уявляються дуже масово. Те, що ми називаємо «російським етносом», насправді складається з певної кількості абсолютно окремих, самостійних етносів, які в різні часи зазнали підкорення з боку великоруського етносу. Зневажаючи ці маленькі етноси, росіяни фальсифікують їх історію.

Те, що вони стверджують, що ми є одним народом – це найбільша брехня Росії по відношенню до України. Ми ніколи не були одним народом і завжди перебували щонайменше в напружених стосунках з цим етносом. І всі наші стосунки зводилися до того, що ми або від них відбивалися, або відбудовували власну державу після їх чергової навали.

(далі буде...)

http://www.armyfm.com.ua

Лист до ворога

«Мій ворог. Я снайпер, що знаходиться зараз неподалік тебе. Ти не бачиш мене. Ти ніколи мене не побачиш. В кращому випадку мою роботу побачить твій товариш, що буде запаковувати тебе у пластик. Так, ти теж людина як і я. І нам напевно десь приблизно плюс-мінус однаково років. Але… Між мною і тобою велика прірва. Вона широка як «Великий каньйон» і глибока, як «Маріанська впадина». Бо ти прийшов на мою землю - а я захищаю свої кордони. Я знаю, що воюю за своїх дітей – а ти за ідею, що вкладена в твою голову пропагандистами кремля. От і зараз я вдягнений у новенький маскувальний костюм, який виготовлений дбайливими руками волонтерів « Hand Made – по Львівські». І я не маю потреби нічому, бо крім держави мене підтримує і народ України. А хто підтримає тебе? Чужа людина, на вже ворожій для тебе землі.

Ворог мій. Зараз в тебе є ще шанс піти з України живим. Скористайся ним. Кидай зброю, що вклав тобі в руки путинський режим. Сідай на потяг, в авто, чи йди пішки до себе до дому. Повір, мої діти пишаються мною, бо я захисник держави. А що казатимуть твої діти?

Подумай про все. І тікай.»

За словами снайперів однієї з бригад, що обороняють Україну на Луганському напрямі записав Тарас Грень

Що до чого...

ВЕЛИКА БРЕХНЯ

або Чотири найпривабливіших обіцянки кандидатів у президенти, які свідомо не будуть виконані

Брехня третя: «багатство для всіх»

(*Продовження. Початок в №* 100)

Ще одне диво, яке невтомно обіцяють нам кандидати в президенти - одночасне зростання економіки і добробуту. Збільшення пенсій і інших державних витрат одночасно зі зменшенням податків. Зростання промислового виробництва і паралельне зростання заробітних плат. Зниження боргового навантаження на бюджет разом зі зниженням цін на газ.

Лі Куан Ю, батько «сінгапурського дива»

Так не буває.

Ви не можете одночасно збирати на машину або квартиру і багато витрачати. Ви не можете одночасно менше працювати і більше заробляти. Якщо підприємство починає більше платити персоналу, у підприємства залишається менше грошей на придбання обладнання. Якщо обладнання зношується, зростає собівартість виробництва і втрачається конкурентоспроможність.

Технології промислового виробництва в нашій країні залишилися на рівні 2-ї половини минулого століття. Устаткування вимагає заміни. І у важку промисловість, і у знамените українське сільське господарство потрібно інвестувати мільярди доларів, аби розпочати справді багато заробляти. А якщо Україні потрібні інвестиції, вкладати гроші в неї має бути вигідніше, ніж в Польщу, Індонезію, Нігерію або Росію. Для цього потрібно, щоб такі (на 10-20 років) витрати на виробництво у нас були нижче, ніж в країнах-конкурентах: більше нам нічим конкурувати.

Тому потрібні низькі податки (і, отже, низькі державні витрати) і низькі зарплати. В іншому випадку, нам залишиться тільки продовжувати проїдати радянський промисловий спадок і надра, щоб залишити нащадкам вже зовсім спустошеної держави. “У боротьбі за виживання, - написав у своїй книзі “батько сінгапурського економічного дива” Лі Куан Ю, - ми керувалися простим принципом: Сінгапур мав стати більш організованим, більш ефективним і більш енергійним, ніж інші країни регіону. Якби ми були просто так само хороші, як наші сусіди, у підприємців не було б ніяких підстав для того, щоб влаштуватися в Сінгапурі. Ми повинні були створити для інвесторів можливості працювати в Сінгапурі успішно і прибутково, незважаючи на відсутність внутрішнього ринку і природних ресурсів”.

(продовження дивись нижче)

Брехня четверта: всемогутній президент

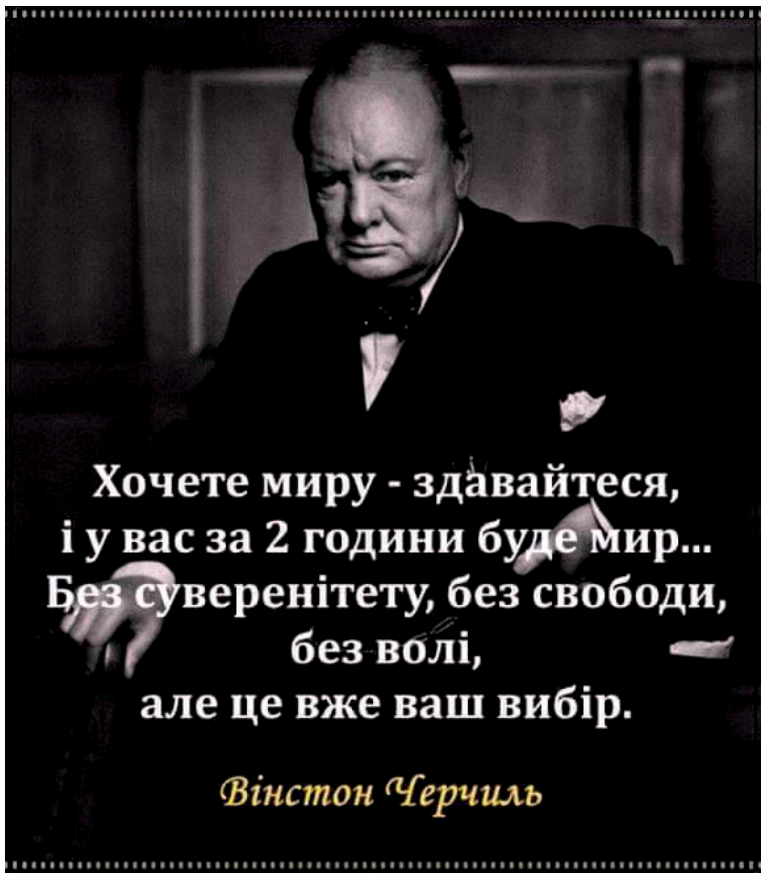

Лі Куан Ю був дійсно батьком сучасного Сінгапуру, оскільки безроздільно правив своєю країною 30 років, змінюючи закони, призначаючи міністрів, керуючи і економікою, і зовнішньою політикою. Багато кандидатів у президенти України намагаються видати себе за Лі Куан Ю, обіцяючи посадити корупціонерів, відрегулювати ціни на газ, відремонтувати дороги, дати субсидії фермерам, допомогти промисловості.

Вони брешуть.

На жаль чи на щастя, український президент не володіє і половиною влади глави Сінгапуру. Закони в нашій країні, в тому числі її бюджет, приймає Верховна Рада, а виконує його уряд, сформований Радою. У президента є вплив на уряд - але тільки в його силовому блоці. Це, звичайно, робить його дуже впливовою фігурою. Але вплив і безпосередня відповідальність - речі різні. Сфера безпосередньої відповідальності президента - **зовнішня політика і безпека держави.**

Для того, щоб впливати на економіку, політику потрібно очолити партію, виграти вибори до ВР, сформувати уряд і змінити закони.

Насправді майже всі кандидати в президенти зовсім і не прагнуть зайняти пост глави держави. Вони використовують президентські вибори як можливість поагітувати за себе напередодні парламентських виборів. Але х ми будемо обирати не прем'єр-міністра і не спікера ВР, а Верховного Головнокомандувача воюючої країни і головного представника України на все більш складній міжнародній арені.

Не переплутайте, будь ласка!

Олександр РАТНЕР

Усі ми солдати України, незважаючи на чини і ранги. Цей Бойовий бюлетень підготовлено саме для Вас. Нам важливі Ваші думки і переживання. Напишіть нам про це.
Ваші фотографії і статті ми опублікуємо у наступних номерах. Видання не комерційне. Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших відомостей несуть автори публікацій.
***Наші контакти:** e-mail: vspr22@ukr.net; www.facebook.com /Бойовий бюлетень-350122962046015*